

W tym zakresie wnosząca odwołanie podnosi, po pierwsze, że Sąd stwierdził, iż zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd nie biorąc pod uwagę wszystkich istotnych elementów niniejszej sprawy, w szczególności nieużywania wcześniejszych znaków na rynku, uwzględnienia charakteru odróżniającego wcześniejszych znaków, rzeczywistej obecności na rynku innych towarów tego samego rodzaju, noszących różne oznaczenia „G” i znaczenia przywiązywanego do tego rodzaju oznaczeń celem identyfikacji oznaczenia handlowego przez właściwy krąg odbiorców. Ponadto wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dokonał błędnej oceny podobieństwa kolidujących znaków, która wynika z wypaczenia okoliczności stanu faktycznego, niewłaściwej oceny charakteru odróżniającego i dominującego wcześniejszych znaków oraz błędnej oceny charakteru przedmiotowych towarów.

Po drugie wnosząca odwołanie podnosi błędne zastosowanie orzecznictwa Sądu w zakresie, w jakim Sąd nie wziął pod uwagę wcześniejszych decyzji organów krajowych, naruszając art. 17 ww. rozporządzenia nr 207/2009.

W końcu wnosząca odwołanie podnosi naruszenie zasady równego traktowania przez Sąd w zakresie, w jakim dokonał on stronniczej oceny podobieństwa znaków, ignorując element słowny zgłoszonego znaku towarowego i porównując znaki w oparciu o nadmiernie szerokie kryteria.

(¹) Dz.U. 1994, L 11, s. 1.

(²) Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 6 lipca 2011 r. — G. Brouwer przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sprawa C-355/11)

(2011/C 282/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G. Brouwer

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywę 91/629/EWG (¹) należy interpretować w ten sposób, że wynikające z niej wymogi podstawowe w zakresie zarządzania w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (²) mają zastosowanie również do cieląt, które są utrzymywane przez właściciela gospodarstwa rolnego w ramach utrzymywania krów mlecznych?

2) Jeżeli na powyższe pytanie zostanie udzielona odpowiedź przecząca, to czy okoliczność, że w jednym z państw członkowskich dokonano transpozycji wskazanej dyrektywy poprzez przepisy, na mocy których uznano jednak, że wspomniane wymogi mają zastosowanie do tego rodzaju cieląt, stanowi podstawę do uznania zasadności zmniejszenia lub wykluczenia płatności zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr 1782/2003 w przypadku niedochowania tych wymogów w owym państwie członkowskim?

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. L 340, s. 28).

(²) Rozporządzenie Rady z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-360/11)

(2011/C 282/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: L. Lozano Palacios, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez zastosowanie obniżonej stawki podatku VAT:

— substancje medyczne zwykle używane i przeznaczone do uzyskania produktów leczniczych zgodnie z postanowieniami art. 91 akapit pierwszy ust. 1 pkt 5 i akapit drugi ust. 1 pkt 3 hiszpańskiej ustawy o podatku VAT;

— produkty medyczne, sprzęt, wyposażenie lub urządzenia, które obiektywnie mogą jedynie służyć zapobieganiu, diagnozie, leczeniu lub łagodzeniu chorób lub dolegliwości u ludzi lub zwierząt, lecz które nie są „zazwyczaj używane do łagodzenia skutków lub leczenia niepełnosprawności, przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne” zgodnie z postanowieniami art. 91 akapit pierwszy ust. 2 hiszpańskiej ustawy o podatku VAT;

— urządzenia i akcesoria, które zasadniczo lub głównie są używane do łagodzenia fizycznych ułomności zwierząt zgodnie z art. 91 akapit pierwszy ust. 1 pkt 6 zdanie pierwsze hiszpańskiej ustawy o podatku VAT;

— urządzenia i akcesoria, które zazwyczaj są używane do łagodzenia skutków niepełnosprawności ludzi, lecz które nie są przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego przez osoby „niepełnosprawne”, rozumiejąc to pojęcie w potocznym znaczeniu, innym i bardziej wąskim niż pojęcie „chory” w myśl art. 91 akapit pierwszy pkt 1 ust. 6 zdanie pierwsze hiszpańskiej ustawy o podatku VAT,

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 98 w związku z załącznikiem III dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

— Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że system obniżonych stawek, o którym mowa w art. 91 akapit pierwszy ust. 1 pkt 5 i 6 oraz akapit drugi ust. 1 pkt 3 hiszpańskiej ustawy o podatku VAT przekracza zakres zastosowania dozwolony przez dyrektywę VAT, ponieważ wykracza poza zakres możliwości, z którego korzystają państwa członkowskie na podstawie kategorii 3 i 4 załącznika III do tej dyrektywy. Wykładnia dokonana przez hiszpańskie organy stoi w sprzeczności z brzmieniem i systematyką dyrektywy, a także jest sprzeczna z orzecznictwem, zgodnie z którym wyjątki od przepisów ogólnych wspólnego systemu podatku VAT powinny być interpretowane w sposób ścisły.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem (Niderlandy) w dniu 8 lipca 2011 r. — Hewlett-Packard Europe BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Sprawa C-361/11)

(2011/C 282/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Haarlem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hewlett-Packard Europe BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Pytania prejudycjalne

1) W kontekście rozważań dotyczących szybkości drukowania i kopiowania Rechtbank zwraca się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie: Jakie znaczenie należy przypisać okoliczności, że szybkość drukowania i kopiowania jest zależna od tej samej jednostki druku i że szybkość tych dwóch funkcji różni się tylko dlatego, że w przypadku kopiowania drukowanie musi być poprzedzone skanowaniem?

2) W kontekście odnośnych rozważań Rechtbank zwraca się do Trybunału o wyjaśnienie kwestii czy ustalenia Trybunału w sprawach połączonych C-362/07 i C-363/07 dotyczące liczby pojemników na papier i automatycznego podajnika papieru należy interpretować w ten sposób, że większa liczba pojemników na papier i automatyczny podajnik papieru są obiektywnymi właściwościami, które wskazują na to, iż mamy do czynienia nie z drukarką ale z kopiarką?

3) W kontekście rozważań dotyczących oceny kwestii istotnej charakterystyki rozpatrywanych urządzeń i przy uwzględnieniu kryteriów wyrażonych przez Cour d'appel de Paris w wyroku z dnia 20 maja 2010 r. w odniesieniu do urządzeń tego samego rodzaju Rechtbank zwraca się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na pytanie czy wartość i wagę centralnej jednostki druku (mechanizmu drukującego) należy odnieść do funkcji drukowania czy też funkcji kopiowania oraz czy wartość i waga skanera odnosi się w całości lub po części do funkcji kopiowania czy też w ogóle się do niej nie odnosi?

4) Czy w związku z rozważaniami Rechtbank do drukarek wielofunkcyjnych, które zgodnie z ustaleniami Trybunału w sprawach połączonych C-362/07 i C-363/07 należało klasyfikować do pozycji 8471 60 20, jeżeli ich przywóz nastąpił przed dniem 1 stycznia 2007 r. znajduje zastosowanie stawka celna w wysokości 6 % zgodnie z kodem nomenklatury scalonej 8443 31 91 i rozporządzeniem nr 1031/2008⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 291, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira, Portugalia, w dniu 8 lipca 2011 r. — Serafim Gomes Oliveira przeciwko Lusitânia — Companhia de Seguros, SA

(Sprawa C-362/11)

(2011/C 282/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Serafim Gomes Oliveira.

Strona pozwana: Lusitânia — Companhia de Seguros, SA.